

Co je nového na **To**hledej.cz

Mail bez šmírování
a Velkého bratra

U nás zůstanete
svobodní!

14. 5. 2026 Tohledej.cz

Počasí

Ankety

Předplatné časopisu To

Newsletter

Odebírat

f

X

@

📺

📧

Online deník měsíčníku TO

Předplatné časopisu To) od 85 Kč/měsíc >>

PODPOŘTE NÁS

VIDEO

ZPRÁVY

PUBLICISTIKA

ROZHOVOR

KULTURA

TÉMA TO

HUMOR

AKTUÁLNÍ ČÍSLO

E-SHOP

Nejčtenější

🌙

👤

🔍

🛒

☰

Home > Rozhovor > Probační a mediační služba: „Dohled“ místo kriminálu

Probační a mediační služba: „Dohled“ místo kriminálu

Rozhovor

21. 1. 2026 11 0

Omezení na svobodě - ilustrační foto. Zdroj: Shutterstock

PREHRÁT ČLÁNEK

Pavel Cimbál
Redaktor

f

X

@

in

Na návrh bývalé ministryně spravedlnosti Evy Decroix se má stát Probační a mediační služba jedním ze strategických pilířů nové trestní politiky státu. O tom, jaké jsou její možnosti a jak funguje či nefunguje, však nemá veřejnost prakticky žádné informace, a to ani v případech, které již měsíce rezonují mediálním prostorem.

Značná část veřejnosti až donedávna netušila, že nějaká Probační a mediační služba vůbec existuje, natožpak aby věděla, jaká je její náplň práce či zákonné kompetence. Vše změnila až novela trestního zákoníku odsouhlasená Poslaneckou sněmovnou 30. května a schválená Senátem 3. července. Stalo se tak v době nástupu nové ministryně spravedlnosti neMgr. Evy Decroix, Ph.D., MBA, MPA a nejvýznamnější novela trestního práva za posledních 16 let zcela skončila ve stínu vrcholící bitcoinové kauzy. Princip restorativní justice, který v tichosti začíná zavádět do trestního práva, je přitom co do

Reklama

4/26
právě
v prodeji

deník.to
a na stáncích

ŽÁDNÉ REKLAMY

Deník TO - verze bez reklam

60 Kč-720 Kč

DĚLKA

Vyberte možnost

- 1 +

PŘIDAT DO KOŠÍKU

ANKETY

Měl by mít prezident Pavel nárok na služební motorku?

☐ Ano

☐ Ne

HLASOVAT

Zobrazit výsledek

TÓČKO

Jak TO je?

Radim Fiala

Moderuje Marek Stoniš

Stavíme, což je p...
mnoho let žijící!

dělník přerušil, o
vlastní pracovišti. Z
Čin a rozhod
dávající
o to více zaráží
Tím, že Mařík
achťí číst! Ne
mimo jiné má
a nasměřoval by, že.

Jak TO je? Radim Fiala: Opozice opravdu do krve bojovala za Sudetoněmecký landsmanšaft

Redakce TO · 8. 5. 2026

Reklama

Nechcete umřít mladí?
Pak se těšte na stáří!

Krásná kniha Daniely Kovářové
o tom, jak přijmout své stáří,
a ještě si ho užít.

V prodejních a na webu Kosmas

<https://www.kosmas.cz/knihy/558736/>

NEJNOVĚJŠÍ

1

Politický týdeník: Tykač našel identifikaci fanů kamerami; Lebka světice odzvěnila

2

Trumpa v Pekingu vítaly fanfáry. Von der Leyenová dostala lekci z bezvýznamnosti

Rodiče by mohli volit za své děti. Šílenost, nebo poslední šance proti diktatuře přítomnosti?

E-SHOP

Reklama

[Adam Bejšovec]

Já věřím, že bychom si na vás udělali čas. Vidíte, že pan náměstek je taky ochotnej, já jsem taky ochotnej, jenom je to takový jako hloupý, jo?

[Pavel Cimbál]

Není to „hloupý“, je to jedna z metod práce. Berte to tak, že já chci opravdu skutečné odpovědi, nikoliv to, co tady se dohodnete, den předem, jak mi to nejlépe nastínit, aby se vlk nažral a koza zůstala celá.

[Jan Odvárka]

Já vám řeknu jednu věc. Pokud jsme vám psali a opakovaně nabízeli, přijďte na kterýkoliv naše středisko, tak to jsme vám psali určitě tak, jako že vás vnímáme, rozhodně jako teda, tak jak se prezentujete, a já to zatím vlastně od vás osobně nemám doložené, a nemám důvod teď to jako zpochybňovat, že jste zmocněnec paní poškozené. A případně, v tom, co jste psal, já osobně si říkám, že možná i vy sám se můžete cítit být obětí nějakého jednání.

[Pavel Cimbál]

Mám to dokonce na papíře.

[Jan Odvárka]

Takže tady v tom ty details, asi ten příběh je hodně jako širokej, já nemám je všechny, ale tady z toho titulu, z toho úhlu pohledu jsme vám fakt nabízeli, pokud potřebujete vy sám jako oběť, anebo teda zmocněnec oběti, cokoliv probrat, poradit se, informace, tak jsme tady pro vás, v kterémkoliv středisku probační služby. Takže to jsme vám takhle psali. Pokud by to bylo jako na novinářský rozhovor, určitě i já sám bych vás požádal, pojd'te si tedy domluvit nějaký klidnější čas. Protože samozřejmě, teď jsem vás přijal, protože chceme ukázat vstřícnost, ale je to tak, že já jsem měl nějaký jednání, ze kterého jsem musel odejít, a tak dále. A to není prostě pro mě úplně jako kouzlo.

[Pavel Cimbál]

No dobře, ale vy máte tiskového mluvčího, zvládne to tiskový mluvčí. Nebolí vy tady, v podstatě, být... jste tady z vlastní vůle.

[Jan Odvárka]

Jsem tady z vlastní vůle, rozhodně.

[Pavel Cimbál]

Takže je to vaše rozhodnutí a asi těžko mi ho klást za vinu.

[Jan Odvárka]

Dobře. Tak pojd'te se zeptat, na co potřebujete, a já podle toho, jaký budou povahy otázek, vám samozřejmě odpovím, co mohu.

[Pavel Cimbál]

Otázky jsou zcela neutrální, je jich sedm, bude to trvat tak 15 minut. Představoval bych si na otázku odpověď zhruba odstaveček.

[Jan Odvárka]

Já odpovím, jak opravdu budu uvažovat za potřebný.

[Pavel Cimbál]

Já jenom, abyste věděl, jaká asi je koncepce toho rozhovoru.

[Jan Odvárka]

Rozumím.

[Pavel Cimbál]

Jak byste v několika větách vysvětlil úplnému laikovi, co je to probační a mediační služba a k čemu slouží?

[Jan Odvárka]

Probační a mediační služba je organizace, která slouží k tomu, aby, například, rozhodnuta byla nějaká trestní věc, či nějaká občanská, která už byla

zaprve, podporovala obeu trestnychn cinu pri zviadani situace, ktera prisla s tim trestnym cinem do jejich zivota. V zasade nabizime podle zakona o obetech trestnych cinu obetem informace o jejich pravech, o možnostech jejich uplatnění a taky prakticky pomáháme ta práva v trestním řízení uplatnit. A v tom smyslu oběti provázíme vlastně tím trestním řízením.

A pokud oběti mají zájem, tak třeba i nabízíme možnost a zprostředkováváme, a k tomu je potřeba pak i ta druhá strana, to je ten pachatel, obecně řečeno obviněný, obžalovaný, odsouzený, abych byl přesný, tak nabízíme možnost osobního setkání. To je ta mediace, vlastně mezi obětí a pachatelem s tím cílem, aby pokud ti dva lidé mají zájem spolu vlastně urovnat tu vzniknou situaci, a především ten pachatel, pak případně ten odsouzený má prostě zájem třeba odčinit škody, které tomu poškozenému způsobil, omluvit se, vyjádřit jakkoliv účast a z druhé strany ta oběť má prostě jakoukoliv otázku vůči tomu pachateli, tak aby vlastně měli možnost osobně o tady těch věcech mluvit.

Takže to je to, co děláme pro oběti trestných činů, co děláme vůči pachatelům, tak tam je ta zakázka jasná. Kontrolujeme, jak plní soudem uložené povinnosti v průběhu výkonu trestu, kterému říkáme alternativní, obecně to jsou vlastně tresty, které jsou nespojené s trestem odnětí svobody, k jejichž výkonu nás pověřil soud. Typicky, veřejnost si myslím nejčastěji zná obecně prospěšné práce, domácí vězení. A pokud se týká takzvaných podmínek, lidově řečeno to jsou teda ty tresty, kdy došlo vlastně k uložení trestu odnětí svobody, ale soud ve svém výroku podmíněně odložil výkon toho trestu na nějakou zkušební dobu, a zároveň uložil probační dohled, tak vlastně tam pracujeme s těmi pachateli na té bázi, že se s nimi pravidelně setkáváme, což je i povinnost těch odsouzených ze zákona, být s námi vlastně v pravidelném osobním kontaktu, a vlastně řešíme s nimi ty věci, které vyplývají z konkrétní trestné činnosti a z konkrétních povinností či omezení, které ten soud tomu člověku uložil.

Typicky – třeba velmi častou povinností je právě povinnost hradit škodu. Nebo u lidí, kteří se dopustili třeba trestné činnosti v souvislosti s užíváním alkoholu nebo drog, konkrétně opravdu jakoby drog, tak třeba je to povinnost nastoupit ambulantní léčbu, povinnost zdržet se užívání omamných psychotropních látek. Takže pokud tam jsou tyto povinnosti, tak je vlastně kontrolujeme, ty lidi. A samozřejmě hlavně s těmi odsouzenými a těm lidem všem, se kterými pracujeme, říkáme klienti obecně, tak vlastně pracujeme tím způsobem, abychom je motivovali k nějaké změně postojů, k normám, hodnotám společnosti a k nějaké trvalejší změně vlastního chování. Takže to je ta podstata toho, té probace.

Tak to dělá Probační a mediační služba. Podporuje oběti v průběhu trestního řízení a kontroluje pachatele, kteří mají trest vykonávaný na svobodě. Co se týká těch prospěšných prací, to je potom organizace vůbec celého trestu, a to jsou možná detaily, které nevím, jestli potřebujete.

[Pavel Cimbál]

No vidíte. Vy jste mi odpověděl už i na druhou otázku, ani jsem se na ni neptal. A sice, v jakých případech se zavádí dohled a jak typicky probíhá.

[Jan Odvárka]

Jo, jo.

[Pavel Cimbál]

Akorát bych se zeptal, v kolika procentech je v případě zkušební doby tento dohled nařizován?

[Jan Odvárka]

Jo, tak to je otázka, kterou opravdu vím teda od státního nadlejšího řádu

Jo, tak to je otázka, kterou opravdu vám laici od stolu nedokážu říct, protože bychom museli znát teď jako aktuální číslo všech podmíněných odsouzení, která se ukládají. Vy máte v zákoně možnost uložit takzvanou prostou podmínku, prosté podmíněné odsouzení. Takže to jsou obecně podmíněná odsouzení, a část z nich teda jsou podmíněná odsouzení s dohledem. A to já vám teď nedokážu prostě říct.

[Pavel Cimbál]

Nám stačí odhad.

[Jan Odvárka]

Na úrovni statistik naší organizace to jsou tisíce případů ročně.

[Pavel Cimbál]

A kdybyste fakt měl říct jenom zlomkem, třeba polovina, třetina, něco podobného?

[Jan Odvárka]

Ty podmínky s dohledem jsou tak v té třetině, rozhodně.

[Pavel Cimbál]

Ve třetině, dobře.

[Jan Odvárka]

Ale opravdu, berte jako číslo, kvalifikovaný odhad, protože nemám teď prostě tu přesnou statistiku. Rozhodně jsou. Je to na rozhodnutí samozřejmě soudů, kdy uloží dohled a kdy rozhodne, v uvozovkách, o té prosté podmínce pouhé. Ten dohled zpravidla se ukládá v těch případech, kdy soud má za to, že je potřeba nějakého dalšího působení, výchovné práce s tím člověkem.

I třeba s ohledem na jeho trestní minulost anebo s ohledem na povahu a závažnost trestného činu, který spáchal, za který je souzen a odsouzen.

[Pavel Cimbál]

Teď jdeme trochu k jádru věci. Je možné, aby se osoba pod probačním dohledem dlouhodobě dopouštěla protiprávní činnosti a páchala systematicky a opakovaně přestupky po celé republice?

[Jan Odvárka]

Jak tu otázku myslíte? Jako, člověk se chová nějakým způsobem, a teď, možná, je potřeba definovat, co myslíte, že se dopouští. To, že se někdo dopouští nějaké trestné činnosti nebo přestupků, tak to finální potvrzení, že se dopustil, to vlastně stvrdí ten který orgán, který rozhoduje potom, po prozkoumání, prošetření toho, v tu chvíli domnělého, chování, které je za hranou zákona, ať je to přestupek nebo trestný čin.

Takže, v zásadě, samozřejmě, k tomu docházet může, ale potom je otázka, když se to děje, jak je na to v tom systému reagováno. Čili, pokud kdokoliv zjistí, že se takové jednání jako by děje, a typicky to jsou lidé dotčení tím jednáním, tak podává trestní oznámení, tím se samozřejmě startuje proces prošetřování. Zda dochází buď k trestnému činu, nebo přestupku, to samozřejmě šetří policie, dozoruje státní zástupce.

Pokud má policie za to, že došlo k trestnému činu, tak to kvalifikuje, předává státnímu zastupitelství, dozorující státní zástupce ten případ v tom smyslu vyhodnotí a rozhodne se, zda opravdu postupuje tu věc k soudu, jako v rámci trestního řízení k dalšímu řešení a rozhodnutí. A potom finálně, až rozhodne soud, tak můžeme vlastně o tom člověku říct, že se dopustil toho protiprávního jednání, konkrétně trestného činu. Obdobně je to vlastně v tom přestupkovém řízení.

Je tam potřeba nějakého podnětu pro ten příslušný přestupkový orgán nebo správní orgán, který vede to přestupkové řízení. Ten orgán zahájí, teda, činnost, prošetřování té věci, a zase vydá nějaké rozhodnutí o tom, zda vlastně došlo ke spáchání přestupku či nikoliv.

[Pavel Cimbál]

To je zcela obecný popis, jak funguje u nás vymáhání práva. Nicméně, v tomto případě se pachatel natáčí, jeho činy může vidět polovina republiky in natura, on se tím netají, byl za to už rozhodnutím úřadu městské části potrestán a nachází se v trestním stíhání, nikoliv řízení. Soud běží už od června 2025.

Jde o osobu, která není před soudem poprvé. Podle jeho vlastních slov tam stál 21krát, trestně stíhán byl 11krát, pravomocně odsouzen byl třikrát – a přitom každý týden páchá několik podobných akcí, vždy vůči vybraným obětem, které se často opakují, takže je to charakter pronásledování, charakter šikany a dalších skutků. A k mému velkému překvapení ve spise nebylo od probační a mediační služby, kromě zmínky, že byl udělen probační dohled, vůbec nic.

[Jan Odvárka]

Jo. Tak možná, že se bavíme teda o situaci, kdy v zásadě probíhá teda trestní řízení, stíhání toho konkrétního nějakého člověka, ale dosud v té věci prostě nebylo pravomocně rozhodnuto o tom, zdali je opravdu vinen, pro nějaký trestní čin. To znamená...

[Pavel Cimbál]

Moment. Ted' vás trochu přeruším. To chcete říct, že probační a mediační služba, vlastně, je odsouzena přihlížet do té doby, než opět soud rozhodne, že se její svěřenec dopouští další činnosti?

[Jan Odvárka]

Já ted' nevím, vlastně, jako kam vaše otázka směřuje.

[Pavel Cimbál]

No k té dané logice věci. Já bych čekal, že tam je nějaká preventivní funkce této služby.

[Jan Odvárka]

Tak na to, tak to se vracíme k té otázce, co dělá probační služba v průběhu toho dohledu. Pokud my samozřejmě zjistíme, a můžeme to zjistit různými způsoby, často od našich samotných klientů, že vlastně přijdou s tou informací, že se něco stalo, a jsou třeba trestní stíhání, tak samozřejmě to patří do té práce, že v tu chvíli, co já můžu udělat, jo, s respektem k tomu, co stanoví zákon, že je to nějaké pravidlo presumpce neviny, ten princip, tak se mohu toho člověka jako ptát na to, zdali o tom se mnou chce víc jakoby hovořit, a zdali třeba to, co je mu kladeno za vinu, o čem jakkoliv já se dozvídám, on se ztotožňuje s tím, že je odpovědný za cokoliv, za nějaký následek nebo nějaké chování, a pak teda následek. Pokud ano, tak vedeme celkem automaticky ty lidi k aktivnímu řešení následků toho činu, pro které jsou v tu chvíli stíháni, ale ještě není teda pravomocně rozhodnuto. Protože, to je prostě v tom smyslu jejich, samozřejmě, svobodná vůle, jak se k tomu postaví.

My maximálně, ty lidi, na ně apelujeme, aby prostě řešili to, co se stalo, zajímáme se vlastně o příčiny, o kontext toho, proč se stalo, že třeba znovu jsou trestně stíháni, jo, a pokud se dokážeme dobrat nějakého momentu, který přispěl významně k tomu, že znovu prostě překročili hranu zákona, chovali se nějakým nepřijatelným způsobem, tak je vedeme k nějakým konkrétním opatřením a ty s nimi hledáme, jak vlastně tomu v budoucnu opět předejít. Takže jestli jsem tady dával příklad člověka, který se dopouští trestné činnosti pod vlivem, prostě, návykových látek, obecně řečeno, no tak samozřejmě je tam třeba zase to téma nějaké léčby, jo, nějakého řízeného abstinování, pokusu o to, prostě, jo, snaha vlastně žít ten život takovým způsobem, aby vlastně neohrožoval společnost, nepřekračoval zákon.

Tak to je jako ta hrana. Hrana, co s tím děláme v průběhu toho dohledu, a samozřejmě, tak jako my můžeme informovat ani soud o tom, že ima

a samozřejmě, tak jako my můžeme informovat asi soud o tom, že jsme zjistili nebo sám ten odsouzený nám třeba sdělil tu informaci, že je proti němu vedeno trestní stíhání, ale to je vlastně informace, která je tak jako jenom opravdu informace, protože v tu chvíli nezakládá, nezakládá to, co v jiných případech, když dojde, třeba v průběhu zkušební doby, a opravdu, musí to být tak, že běží nějaká zkušební doba, pokud v ní ten člověk se dopustí nového trestného činu a je za něj i pravomocně odsouzen či je shledán vinným, tak my obratem po tom soudu reportujeme, že došlo k tomuto momentu, je nepochybné, že ten člověk porušil povinnost vést řádný život a je tady za nás, je tady důvod pro to, aby soud nařídil veřejné zasedání a rozhodoval třeba i o takzvaném neosvědčení v té zkušební době, čili v zásadě jednoduše o tom, že třeba bude nařízen ten původně odložený trest.

[Pavel Cimbál]

Já vám teď opravdu nerozumím, přiznám se.

[Jan Odvárka]

To lze v okamžiku, kdy je ten člověk ve zkušební době pravomocně odsouzen.

[Pavel Cimbál]

Mohu vás přerušit ještě? Dokud jsme u tématu...

[Jan Odvárka]

Můžete, můžete.

[Pavel Cimbál]

Vy jste vlastně vycházel z toho, že vám odsouzený sám oznámí, že má nějaký problém, což se nestává často. Většinou, kdo páchá...

[Jan Odvárka]

Zjistíme to i sami. Já jsem to dal jako jednu z možných variant, jo. Může to být, že to zjistíme i sami. Prostě, z nějaké kontroly, prostě to, jestli neprobíhá prostě nové trestní stíhání.

[Pavel Cimbál]

Ano. Ale to se v tomto případě nestalo, ačkoliv daná osoba se přímo chlubí svou protiprávní činností, vydělává na ní miliony měsíčně a sledují ji statisíce lidí, v celé republice, za úplatu, včetně dětí.

[Jan Odvárka]

Tady se můžeme bavit o tom, čím se dotyční chlubí, jo. Pokud je to opravdu činnost, která už je předmětem trestního stíhání, a my se to objektivně dozvíme, no tak potom tam následuje ten proces, který jsem popsal. My s tím člověkem o tom se snažíme hovořit.

A je to zase samozřejmě tak, že pokud on nenahlíží, prostě, nenahlíží tu situaci tak, že je za cokoliv odpovědný, tak protože je tady nějaká jako, základní pravidlo presumpce neviny, my samozřejmě nemůžeme toho člověka, po něm chtít cokoliv. V tom smyslu, aby hradil škodu, aby prostě dělal, pracoval na nápravě toho, co se zdá být, že když je předmětem toho trestního řízení, že bylo porušeno. Jo, to je prostě, v tom smyslu, ten limit.

A samozřejmě, i příslušný soud, který třeba řeší nebo rozhodl o té, o tom podmíněném odsouzení, tak pokud dostává tu informaci, tak samozřejmě je otázka, jak se s ní naloží, ale z našeho pohledu my nemůžeme konstatovat, že došlo k porušení, jak bych to řekl, lidově, té podmínky do okamžiku, než je za to jednání, které i vy mi tady říkáte, ten člověk pravomocně odsouzen.

[Pavel Cimbál]

To mi říkáte naprosto zvláštní věc. To by znamenalo, že podmínka vlastně až do doby, než bude opět pravomocně ten pachatel odsouzen, není nijakým způsobem vymahatelná. Že celá ta klauzule o vedení řádného

způsobu života vlastně nemá žádný efekt a ani probační dohled s tím nic neudělá.

[Jan Odvárka]

Ne. Záleží to na soudu, jak to vyhodnotí. Jo, jak říkám, my můžeme...

[Pavel Cimbál]

Soud je až poslední v řadě.

[Jan Odvárka]

Ne, soud o tom rozhoduje. Soud. Soud o tom rozhoduje.

[Pavel Cimbál]

Soud o tom především neví. V celém spisu nebylo od probační a mediační služby ani písmenko, a probační a mediační služba, která má tohoto člověka svěřeného pod dohled, tak o tom pravděpodobně vůbec nebyla informována.

[Jan Odvárka]

Já teď nebudu a nemůžu komentovat konkrétní případ. Můžou tam být prostě jakoby detaily, pro které to tak jakoby je. A jsme to opravdu my, v tu chvíli, a to tak je, to potvrzuju, kdo v průběhu celé zkušební doby vyhodnocují, jak ten člověk plní povinnosti, které mu vyplývají z konkrétního rozhodnutí soudu v dané trestní věci.

[Pavel Cimbál]

Dá se to nějak ověřit nebo zkontrolovat, zda toto probíhalo nebo neprobíhalo?

[Jan Odvárka]

Určitě, určitě. To není, to samozřejmě se děje pravidelně, jo, v rámci nějaké kontrolní činnosti.

[Pavel Cimbál]

Budete v této věci vy, jako nadřízení, dělat nějaké kroky?

[Jan Odvárka]

No tak, protože samozřejmě, pokud se bavíme o konkrétní věci, na kterou vy poukazujete, tak víme, že jste nám tam psal k té věci stížnost, tak samozřejmě tuhle stížnost šetříme. Takže v tomto jsou ty konkrétní kroky.

[Pavel Cimbál]

Jsou zde nějaké výsledky? Už je to několik týdnů dozadu...

[Jan Odvárka]

Ta vaše stížnost je v procesu řešení, a určitě ještě není definitivně uzavřená ke šetření. Až bude, dáme vám písemné vyrozumění o výsledku šetření.

[Pavel Cimbál]

Tak já se zeptám ještě na otázku. Jak se má chovat veřejnost, mám na mysli oběti protiprávního jednání těchto lidí, pokud se tak děje a je známo, že daná osoba má být pod dohledem probační a mediační služby, kam se mohou obrátit, a jak nejrychleji zjednat nápravu?

[Jan Odvárka]

Když se děje komukoliv cokoliv, co považuje, za, řekněme, protiprávní, ať trestní či přestupek, tak opravdu nejlepší cesta je obrátit se v tu chvíli na Policii České republiky, případně na státní zastupitelství, podat trestní oznámení nebo podnět k prošetření určité konkrétní situace, popsát ji, a tak dál. To samozřejmě autenticky...

[Pavel Cimbál]

Na osobu Mikea Oganjesjana bylo podáno od června 2024 několik desítek trestních oznámení. Jenom za první týden své činnosti

u petičního stánku před úřadem vlády bylo oznámeno 14 takových, z toho ze sedmi už rozhodl úřad městské části o jeho potrestání, takže to bylo příkazem, a náprava se nekonala vůbec žádná. On pokračuje ve své činnosti, jako by se nic nestalo, poněvadž pokuta je bagatelní vůči výdělkům, které z té činnosti má.

[Jan Odvárka]

Zase. Je to otázka vyhodnocení vlastně stupně společenské nebezpečnosti toho chování, teď to nemůžu říct opravdu jinak než jako obecně, navíc stejně tady k těm věcem, které mi říkáte, jako já nemám žádné jako konkrétní informace, ale pokud je to tak, že kdokoliv, kdo se opakovaně dopouští nějakého jednání, tak nese-li to jednání potom znaky trestného činu, a já opravdu, to musí vyhodnotit orgán činný v trestním řízení...

[Pavel Cimbál]

Pokud je obžalován, tak...

[Jan Odvárka]

Nikoliv my. Tak pokud je tam to pokračování, tak samozřejmě, je i na orgány činné v trestním řízení, aby vyhodnotily, jestli třeba nejsou i dokonce dány důvody pro vazební stíhání. Ale to zase nemůžeme my jako probační služba.

To je, když jste se mě ptal, tak já chápu, že ty situace jsou potom pro oběti v tom smyslu velmi náročné, ale opravdu ta jediná a správná nejlepší cesta je jakoby opakovaně, vlastně, oznamovat ty události, které se dějí. A opravdu potom nechat na činnosti orgánů činných v trestním řízení, aby vyhodnotily, jaká ta reakce jakoby je adekvátní. Z hlediska zásahu...

[Pavel Cimbál]

Já vám uvedu konkrétní příklady. Ten člověk poté, co utočil na ty lidi u stánku, napadl Jaromíra Skálu. Tam bylo krvácivé zranění, odvezla ho sanitka, dokonce tam byl odvezen městský strážník, měl hospitalizaci osmidenní.

A prostě, takovéhle šílenosti. Tak byl zadržen na celu předběžného zadržení. A bylo vydáno předběžné opatření, které mu zakazuje jakkoliv vyhledávat čtyři z těch osob, které tam cíleně, opakovaně napadal a šikanoval. Toto opatření on porušil poprvé 17. listopadu, kdy byl na stejné akci jako Jaromír Skála. Je to zachyceno na videu. Potom ho porušil v Olomouci v březnu na takzvané Galerii Pravdy, kde se přibližoval k Lence Mindlové. Porušil ho v Ostravě, před centrem Karolína, kde se přibližoval k Lence Mindlové a Martinu Valouškovi. Porušil ho hned druhý den poté, ve Zlíně, kde musel vědět, že dané osoby se na té akci účastní. Porušil ho na vlasteneckém setkání v Příčovech a porušil ho v Lískovci u Frýdku-Místku. Pokud počítám správně, je to sedm případů, ještě tam byl jeden incident z ledna, kde se dopustil přímo maření úředního rozhodnutí, protože to je předběžné opatření, které mu ukládá nějakou povinnost. A víte, jak zareagovala policie?

[Jak Odvárka]

Nevím.

[Pavel Cimbál]

Nijak. Víte, jak zareagoval soud?

[Jan Odvárka]

Nevím.

[Pavel Cimbál]

Zrušil to předběžné opatření, s odkazem na to, že dochází ke kontaktu mezi těmi poškozenými a obžalovaným. No prosím pěkně, samozřejmě,

že dochází, když ho porušuje. Takže takhle si tu žijeme.

[Jan Odvárka]

Jo. Chápu, co se mi snažíte jako by asi ukázat, to, že z vašeho pohledu prostě tady asi není adekvátně reagováno na ty situace, které z pohledu poškozených jsou pro ně nepřijatelné. Pokud teda říkáte k té situaci, že soud rozhodl o zrušení, toho předběžného...

[Pavel Cimbál]

Zkusil rozhodnout. Byla podána stížnost, samozřejmě.

[Jan Odvárka]

Jo. Jasně. Takže, já samozřejmě nebudu, nechci a nemůžu komentovat rozhodnutí soudů, už jenom proto, že neznám tu situaci. Ale obecně bych řekl, že prostě, pokud to tak soud vyhodnotil, tak k tomu shledal prostě jako důvod, že tak je možné...

[Pavel Cimbál]

Důvody toho soudu nemohu komentovat – jako účastník řízení. Nicméně, jsou naprosto iracionální a nelogické. To je to, co k tomu mohu říct. Pokud pachatel porušuje uloženou povinnost a cíleně vyhledává ty osoby, tak to, že je vyhledal, nemůže být důvodem pro zrušení, ale pro zpřísnění opatření.

[Jan Odvárka]

Já můžu říct asi jako jenom jedno, jo, protože samozřejmě ta situace, kterou popisujete, pro mě není jako první případ toho druhu, kdy se třeba oběť, poškozená, na nás obrátí s tím, že prostě pachatel, který má zákaz se k ní nějak přiblížit, se ji snaží prostě vyhledávat a vyhledává. Je to obtěžující chování a tak dále. Že s tím člověkem, když takový přijde, jako přijdete vy, udělám jako jediný.

Promluvíme si o tom. Já se doptám prostě jenom opravdu v základu, jestli už vůbec o tom někomu jinému než mně řekl. Pokud ne, tak klidně doprovodím na policii, aby teda ten člověk podal vlastně tohleto oznámení.

A pokud už na policii byl, tak ještě samozřejmě můžu nabídnout, v tom smyslu, k oběti, realizaci vlastně uplatnění jednoho z práv, které oběť jako by má, a to je jako v klidu rozhovor vůbec o celé té situaci, o tom, jaké dopady to teda vlastně má do života toho člověka.

A pak je teda na tom dotyčném, obecně řečeno oběti, jestli chce zpracovat takzvané prohlášení oběti o dopadu trestného činu do jejího života. Což je vlastně v něčem jakoby ten velmi osobní, niterný, subjektivní popis toho, co vlastně opravdu způsobuje. Buď způsobilo to minulé chování toho dotyčného pachatele, anebo co způsobuje, pokud v tom jakkoliv jako pokračuje.

A to samozřejmě ještě může ten, může ten, ta oběť vlastně, zaslat příslušnému orgánu, nejčastěji soudu, aby i soud jako i skrzevá toto prohlášení co nejlépe zavinímal, vlastně, co se vlastně jako by děje a opravdu jak to na toho člověka působí a aby vyhodnotil třeba, jaké opatření přijmout, aby se zastavilo vlastně to, co je v neprospěch oběti a to, co třeba traumatizuje a co ohrožuje.

[Pavel Cimbál]

Nicméně...

[Jan Odvárka]

Ale vždycky, vždycky, pardon, je to teda finálně na rozhodnutí opravdu orgánu činném v trestním řízení, který komplexně hodnotí veškeré důkazy, že jo, to jsme v rovině dokazování, to my jako probační služba nedržíme, tenhle proces, dokazování všech těch okolností a vyhodnocení a finální rozhodnutí. Víc vám k tomu říct jako nedokážu.

[Pavel Cimbál]

To, co popisujete, je obecný instrument, který úplně nezávisí na činnosti vaší služby.

[Jan Odvárka]

Samozřejmě. Co myslíte, to dokazování?

[Pavel Cimbál]

Prohlášení, o dopadech...

[Jan Odvárka]

Nezáleží... Podívejte se, je to jedno z práv obětí. A, bohužel, byť ten zákon o obětech je tady účinný od roku vlastně 2014, prvního první, tak v zásadě dobře vím, že spousta obětí třeba o tom právu vůbec neví.

Takže my třeba o tom informujeme a nabízíme podporu v tom smyslu vůbec vysvětlit, co to obnáší, co se do toho může promítnout a podporujeme oběti, aby vlastně našly tu sílu a třeba to prohlášení vůbec jako sestavily. To je opravdu výsostné právo oběti se k tomu rozhodnout. U soudu potom to má povahu vlastně jako listinného důkazu. Pardon, já se omlouvám... (panu náměstkovi zvoní telefon – pozn. autora)

Jo, takže to je to, co můžeme udělat pro oběti v těch situacích, který jako, jsou lidsky velmi těžký, to, co vy říkáte, to chápu, když se člověk jako snaží dobrat prostě toho, aby kdokoliv nějakým způsobem zasáhl tak, že se nebudou dít věci, který ho obtěžují a ohrožují.

[Pavel Cimbál]

Nastíním celou tu absurditu situace. Jde o člověka, jeho kriminální minulost je velice pestrá, trvá zhruba 10 let a on v podstatě pokračuje v tom, s čím začal. On natáčí svoje protiprávní jednání, kde si je vědom toho, že výdělky z toho, jak je to zajímavé pro určitý okruh sledujících, budou vždycky vyšší než případné pokuty a tresty, a spoléhá na to, že se nedostane do trestně právní roviny a skončí pouze u přestupků, kde to může opakovat prakticky mnohokrát po sobě, aniž by se cokoliv stalo, což se mu doteďka daří.

Je to tedy situace, kde statisíce lidí jsou seznámeny přímo s jeho jednotlivou trestně právní nebo protiprávní činností. Ta videa jsou virální. Šíří se po YouTube, šíří se po platformě HeroHero nebo HeroHero.cz, chcete-li, šíří se po sociálních sítích, jako je Twitter (X). Ta osoba je v podstatě hrdinou na základě toho, že dělá dlouhý nos a vysmívá se našemu právnímu systému a obětem nezbyvá než oči pro pláč, poněvadž policie to řešit neumí, nebo nechce, nebo nemá žádné výsledky k tomuto datu. Soud se vleče a místo, aby ochranu těch obětí zpřísňoval, když ji pachatel porušuje, tak ji radši ruší, aby s tím neměl starosti. V takové situaci se nacházíme teď.

[Jan Odvárka]

Takhle to vnímáte, takhle...

[Pavel Cimbál]

Takhle to vnímám, ale je to bohužel podložené vnímání, není to nějaká moje fata morgána.

[Jan Odvárka]

Hm, jo. Já vám rozumím. Prostě vy mluvíte o protiprávním jednání. To je prostě jakoby náročný pro mě v tom smyslu, jako se bavit v tomhleto gardu, protože, samozřejmě, to, zdali dané jednání je protiprávní, rozhodne orgán činný v trestním řízení...

[Pavel Cimbál]

Vážený pane. Já vám řeknu jednu věc, jestli mi dovolíte. Není to vůbec složité. Je to jednoduché a já to říkám už všem jako jednoduché

vysvětlení. Jestli máte pochyby, zda to jednání je právně v pořádku nebo není, tak kdyby to dělal někdo vám, tak budete mít jasno během jedné minuty.

[Jan Odvárka]

Tak, ale to se, to se bavíme o tom, že je tady jednání, které mně jako člověku pro mě je obtěžující, ohrožující, nevyžádané, nepříjemné, nechci ho a dělám všechno proto, abych to zastavil. A ano, v mém přemejšlení to může být tak, že to vnímám jako protiprávní. Ale opravdu to, to je jako ten punc tomu, nebo toho, jestli to je nebo není protiprávní, prostě tady potom dá buď příslušný orgán činný v trestním řízení rozhodnutí o tom, že došlo k trestnému činu, anebo jestli orgán činný v trestním řízení na základě mého oznámení vyhodnotí, já třeba můžu podat trestní oznámení a orgán činný v trestním řízení vyhodnotí, že to teda není trestný čin, ale spadá do toho znaky přestupku. No, takže to jsou, to je druhá rovina, to je taky, samozřejmě, nějaká jako...

[Pavel Cimbál]

My se už v tuto chvíli nebavíme obecně, protože pachatel za uplynulých šest měsíců přešel k obtěžování vedoucích představitelů politických stran. Bylo tam obtěžování Tomia Okamury, byla tam šikana Kateřiny Konečné, bylo tam nahánění Ondřeje Dostála přímo u budovy České televize, byl tam ten incident v sídle KSČM, to je od vás tady 300 metrů, bylo tam zveřejnění těch pornografických nahrávek Jindřicha Rajchla, těch postižených lidí z vysoké politiky už je celá řada, v podstatě tím byla narušena svobodná politická soutěž před volbami, protože se u nás nestalo od 30. let minulého století, aby někdo prostě cíleně narušoval a násilně rozvracel mítinky politických stran.

[Jan Odvárka]

Dobře. To, co popisujete, to, co se děje, nebo tak, jak to popisujete, má-li kdokoli, že to je protiprávní, jako jediná možná cesta, jak se dobrat opravdu toho potvrzení, že to protiprávní je, obrátit se na orgán činný v trestním řízení, který v tom smyslu, z toho podnětu, začne konat. To konání, jednoduše, to je prošetřování té události, a to potom má v té praktické rovině v zásadě jako nějaký tři, tři možný cesty. Buď ten orgán shledá, že k žádnému protiprávnímu jednání nedošlo, věc odloží, nebo shledá, že to teda nějakým způsobem protiprávní je, a buď v tom vidí znaky trestného činu a zahájí trestní stíhání, anebo v tom vidí znaky přestupku a předá to příslušnému správnímu orgánu k řešení.

Tyto dva orgány, obecně orgány činné v trestním řízení, a pak je to soud, kdo rozhoduje, finálně, nebudu tady komplikovat tu debatu tím, že může v nějakém momentě rozhodnout i státní zástupce, anebo teda pak správní orgán. To jsou vlastně orgány, které mají tu kompetenci potvrdit, že je to chování, které pro mě, vztáhnou to tak radši na sebe, je nepříjemné a obtěžující, zdali je nebo není protiprávní.

[Pavel Cimbál]

Moment. Vy jste mluvil o státním zástupci, který má kompetenci v tomto rozhodovat bez soudu. To tak se i stalo. To předběžné opatření vydala státní zástupkyně Katarína Kandová, z Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1, a to bylo porušováno opakovaně, prokazatelně, jsou z toho videa, přímo z daného místa, ten člověk se přibližoval k těm svým obětem na jeden metr a nemá je vůbec jakkoliv vyhledávat. Nicméně, maření úředního rozhodnutí to není, poněvadž to bylo vydáno rozhodnutím státní zástupkyně, nikoliv soudu. Takže to rozhodnutí je vlastně neúčinné.

[Jan Odvárka]

No, obecně bych řekl, že samozřejmě když pokračuje nějaké chování, které je jakoby trestné, tak zase ten, kdo to pak znovu oznamuje, že to pokračuje, to jsou nejčastěji prakticky ty oběti, asi i v tom případě, který popisujete vy, logicky, tak je zase potom na tom konkrétním orgánu

činném v trestním řízení, jak to dále jako vyhodnotí. A říkám, to trestní právo umožňuje vlastně rozhodovat, ale toto musí rozhodnout opravdu soud, třeba i o tom vazebním stíhání, aby se zamezilo nějakému opravdu trestnému jednání. A to prostě je tak maximum, co vám k tomu můžu říct, protože o těch věcech my jako organizace nerozhodujeme, a pokud teda je tady kdokoliv v té těžké situaci, jakkoliv mi ji říkáte, já ji velmi jako lidsky chápu a vnímám, protože to pro mě z praxe, byť možná ne v tom rozsahu, ale v individuálních případech, je situace, kterou jako by znám od obětí trestných činů, tak opravdu nezbyvá v tom smyslu, než se obracet s těmi podněty a jako by žádat orgány činné v trestním řízení, aby v tom smyslu ty věci šetřil a potom, podle výsledku, se teda jakoby může dál asi vyvíjet celá ta konkrétní situace.

Čili jestli orgán činný v trestním řízení shledá, že nedošlo k trestnému činu, tak prostě, asi, bohužel, je to tak, že tady je nějaké jednání, které mě jako člověku je nepříjemné, nevyžádané, ale v zásadě si jako nemůžu potom jako konstatovat, že to je pravda.

[Pavel Cimbál]

A já se vrátím zase zpátky k původní premise. Když je někdo podmíněčně odsouzen, tak má vést řádný způsob života. A není tam ani slovo o tom, že by ta hranice měla být trestněprávní. Ani přestupky by neměl páchat.

[Jan Odvárka]

Ano, neměl by páchat trestnou činnost, v tom smyslu, že zdali ji opravdu spáchal, znovu říkám, je potvrzeno pravomocným rozhodnutím soudu o konkrétním...

[Pavel Cimbál]

O přestupcích nerozhoduje soud.

[Jan Odvárka]

Ne, já říkám o trestném činu.

[Pavel Cimbál]

No, ale bavíme se o přestupcích.

[Jan Odvárka]

O přestupcích rozhoduje správní orgán, tak samozřejmě, pokud je obecně řečeno můj klient v průběhu zkušební doby shledán vinným z přestupku, byť třeba v dopravě, jo, tak je to opravdu už ten moment, kdy to lze považovat za porušení podmínky vedení řádného života, a je na soudu, jak tuto podmínku zhodnotí. Čili, jestli udělá ten závěr, že to je tak vážné porušení, aby i ten přestupek byl důvodem třeba pro nařízení výkonu trestu odnětí svobody. Za mě, jako probačního úředníka, v té situaci, kdy toto nastane, že zjistím, že klient byl třeba, byť jenom za přestupek, shledán opravdu vinným, ale pravomocně, to podtrhuju, natož za trestný čin.

[Pavel Cimbál]

To se i stalo.

[Jan Odvárka]

Tak pokud toto opravdu shledám, objektivně tu informaci mám, tak samozřejmě je na mě, abych to reportoval soudu a samozřejmě i jako vyhodnotil celý ten kontext, třeba průběhu zkušební doby, a dal za sebe soudu nějaké stanovisko, v tom smyslu, jestli dává dál jako smysl zachovat tu zkušební dobu, s tím, že s tím člověkem je perspektivní dál pracovat a působit, nebo ne. A to je ten kontext a komplex.

Podívejte se, jestli někdo, kdo opravdu je odsouzený za loupež, má tam velký škody, nebo i z minulý trestné činnosti spoustu třeba škod, vidíme, nikdy nepracoval, teď vidíme zásadní životní změnu, jo, je nějak ukotvený, práce, třeba možná i rodina, splácí škodu opravdu, jakým způsobem může. Pak dojde teda k tomu, co by opravdu teda nemělo,

přestupek v dopravě, tak je to na posouzení soudů, jestli je to ten důvod, v té celkové situaci, toho člověka poslat do vězení, nebo ho nechat doběhnout do konce zkušební doby, a pak to znovu zhodnotit.

[Pavel Cimbál]

Já teď nemyslím přestupky v dopravě, i když, v případě pana Oganjesjana zajisté i ty se dějí...

[Jan Odvárka]

Já to říkám proto, že, pardon, že přestupky v dopravě, řekněme, že jsou nedbalostní. To je kontrast k tomu, že se ten člověk možná nechová až tak úplně normálně...

[Pavel Cimbál]

U normálních pachatelů ano, u pana Oganjesjana jsou přímo cílené, jak asi víte z minula...

[Jan Odvárka]

Nebudu. Nevím. Vlastně, nebudu komentovat, nebo jako nepatřím... Já se vám snažím jako popsat, jaký jsou možnosti v tom procesu.

[Pavel Cimbál]

No malé. Musím to shrnout tak, že vlastně probační a mediační služba, jak je vnímána veřejností, nemá moc možností, co s tím dělat. V podstatě může někomu poradit, jak využít stávajících právních nástrojů, které by mohl využít i bez ní, ale ona sama vlastně na toho pachatele nemá žádné páky, pokud to chápu správně.

[Jan Odvárka]

Myslíte páky ve smyslu toho jako tvrdého, nějakého až jako vymáhání...

[Pavel Cimbál]

Vymáhání řádného života.

[Jan Odvárka]

Že někoho pošleme třeba jako do vězení. To opravdu ne.

[Pavel Cimbál]

No to ne. Ale, jak na něho vlastně tlačit, aby zanechal svého jednání, které ho do toho vězení stejně nakonec přivede.

[Jan Odvárka]

Tak na to ty páky máme velmi silné, jo. Pokud a zase je to podmíněno tím, zdali ten člověk s námi vůbec jako je ještě v kontaktu a komunikuje, spolupracuje. Já sám říkám v začátku, že vlastně jedna z těch elementárních povinností člověka v dohledu, vyplývá to z trestní řádu, je povinnost být v pravidelném osobním kontaktu.

Tak pokud to postavím na tom, že mám před sebou člověka, který i přes to, že je řešen pro přestupky, běží proti němu nové trestní stíhání, je se mnou teda v kontaktu, prostě přichází na konzultace, nebo když jdu já za ním domů, tak prostě najdu ho tam a je ochotnej se mnou mluvit, protože to taky nejde silově, tam naše poloha není taková, že bychom někoho tady nechali přivléct k výslechu, jako obrazně, rozumíte?

Tak, takže já s vámi prostě o těch věcech, pokud budete můj klient, nebo tady kolega, budu prostě hovořit, v tom smyslu, že budu neustále vám jako reflektovat, budu chtít znát váš postoj k tomu, co se děje, motivy, proč se chováte, jak se chováte, budu vám neustále reflektovat to, co vás vlastně čeká, kam ta vaše cesta jako vede, že vede nevyhnutelně, evidentně, nebo s největší pravděpodobností, o tom finálně teda rozhodne soud, ale je tady vysoký riziko toho, že jako skončíte vlastně, nebo ten člověk skončí v tom vězení, kde si mnoho z nich, samozřejmě, přeje neskončit, a bavíme se o tom teda, co je potřeba udělat i v té dané situaci pro to, aby vlastně to jako nenastalo, nebo co nejvíc se snížila, co

nejvic, tameta nroza pro nej samotnyro, a samozrejme pro tu spolecnost, a to je taky, jako samozrejme, ta jasná tématika, se snížilo to, že ten člověk bude jako nebezpečnej, obtěžovat.

[Pavel Cimbál]

Jak funguje spolupráce s probační a mediační službou a daným soudem, v daném trestním řízením, pokud už bylo zahájeno? Je tam nějaká výměna informací, oboustranná, nebo jak je zaručena?

[Jan Odvárka]

Pokud je zahájeno trestní stíhání, tak bavíme se teda o přípravném řízení, třeba, jo?

[Pavel Cimbál]

To už je v té fázi stíhání, běží soud.

[Jan Odvárka]

Stíhání je od začátku sdělení, usnesení, řízení – potom, dobře, to nebudeme rozdělovat. Tak pokud třeba je to tak, že soud chce po nás nějakou zprávu k osobě toho člověka, k jeho postoji, právě k tomu trestnému činu, k možností vlastně nápravy toho, co se stalo, k možností dalšího nějakého jako působení na toho člověka, tak nás takzvaně pověří k činnosti. My ty lidi oslovujeme s tím, zdali jsou teda – a zase – v tom režimu presumpce nevin, ochotní se s námi vlastně bavit, o tady těch věcech, a dáváme o tom soudu zprávu.

Obráceně je spousta situací, kdy obvinění, kteří jsou stíhání, přichází s tím, že vlastně po nějakém čase dojdou k názoru, že by chtěli opravdu sami začít řešit to, co jako způsobili, nechtějí čekat, až jak to vlastně vyřeší za ně soud, bych tak řekl, takže ty podporujeme maximálně tady v té proaktivitě. A zase – my dáváme soudu informaci, obrátil se na nás dotyčný obviněný, obžalovaný, žádáme soud vlastně o svolení činnosti v té věci, i třeba včetně té, té mediační práce, o které jsem mluvil, a v tom vykonávacím řízení, samozřejmě, tam to probíhá tak, že když soud pravomocně rozhodne, tak nás pověřuje výkonem, organizací, kontrolou, výkonem prostě toho alternativního trestu, ať je to podmínka s dohledem, nebo prospěšné práce nebo jiné druhy alternativních trestů.

A tam teda potom ze zákona my zahajujeme ten dohled, a soudu jsme povinováni podávat zprávu pouze v případě, pokud dojde k závažnému porušení podmínek probačního dohledu.

[Pavel Cimbál]

Jaký soud máte na mysli? Ten původní, co vynesl pravomocný rozsudek?

[Jan Odvárka]

Ten původní, v té, v té věci, které, ke které nás, kde nás pověřil. Čili jestli někdo dostane podmínku s dohledem tady od soudu Praha 1, přijde mi to sem jako pověření k výkonu dohledu, tak to je ten soud, ke kterému já jsem povinován.

[Pavel Cimbál]

A jak se o tom dozví ten stávající soud, který právě probíhající trestní řízení s daným člověkem řeší?

Také čtete

Březina: Progresivisticko – levicové vidění světa znemožňuje pragmatickou politiku

13. 10. 2023

[Jan Odvárka]

O čem se má dozvědět?

[Pavel Cimbál]

Že tam byl probační dohled s takovými a takovými kroky, a tak dále.

[Jan Odvárka]

Jo, rozumím. Tak praxe, samozřejmě, to vám řeknou nejlépe samozřejmě soudy, pokud se zeptáte, ale já vám můžu říct, že praxe je taková, že soud, samozřejmě, když začne řešit, a to už dávno předtím policie, státní zástupce, řešit trestný čin, nebo trestný čin konkrétního člověka, tak mimo jiné samozřejmě vidí rejstřík trestů a tam také vidí, že ten člověk aktuálně, třeba poslední jeho trestní věc byla vyřešena konkrétním trestem, a že tam třeba byl uložen dohled, takže automaticky ten soud jakoby ví, že ten člověk je v režimu zkušební doby s dohledem.

[Pavel Cimbál]

Ano. To ve spisu je, ale to je také jediná věc, která tam je.

[Jan Odvárka]

V jakém spisu?

[Pavel Cimbál]

Ve spisu 2 T 101/2024 pana Oganjesjana. Tam je násilí proti skupině obyvatel, nebezpečné vyhrožování, a že je pod probací, byla tato jediná větička na jednom jediném listu, a nějaká další komunikace se vůbec neodehrávala.

[Jan Odvárka]

Tak asi to soud nepovažoval zatím za nutné.

[Pavel Cimbál]

Což je zarážející.

[Jan Odvárka]

A nemůžu to komentovat.

[Pavel Cimbál]

Páchal toto pod probačním dohledem. To je realita celorepublikového formátu.

[Jan Odvárka]

Víte co. Všechno má svůj čas, jo, a možná, že to je, já neznám vůbec jako časový průběh toho případu, který mi říkáte.

[Pavel Cimbál]

Devatenáct měsíců.

[Jan Odvárka]

Ale obecně je to tak, že v nějakém čase se soud rozhodne, když to potřebuje procesně, že nás prostě požádá o nějakou zprávu o průběhu dohledu, to je taky možné.

Anebo si ji požádá ten dotyčný soud, který uložil tu podmínku s dohledem, rozumíte, o nějakou, to už je věcí soudu, jo, jaké informace si jako zajistí.

[Pavel Cimbál]

Víte, veřejnost má dojem, že na tohoto člověka jsou soudy krátké, že policie nekoná, a že probační dohled nefunguje. A nemáte jak jim to vysvětlit, poněvadž to, co vidí, tomu v podstatě odpovídá, a vysvětlení neznají. Já se jenom zeptám, pod jaké vlastně ministerstvo PMS spadá, tuším že spravedlnosti?

[Jan Odvárka]

Spravedlnost, ano.

[Pavel Cimbál]

A jaké jsou vlastně roční náklady na provoz této služby? Máte představu?

[Jan Odvárka]

Roční náklady, to bych vás teda požádal, že vám to kdyžtak dáme na

základě vašeho dotazu do, do...

[Pavel Cimbál]

Tak mi kdyžtak pošlete jak ta procenta, tak ty náklady, ať to máte přesně...

[Jan Odvárka]

Nechtěl bych tady, opravdu...

[Pavel Cimbál]

Ale zhruba, kdybyste měl odhad, plus, minus...

[Jan Odvárka]

Nebudu teď ani odhad říkat, jo. Tak dáme vám, dáme vám tu informaci.

[Adam Bejšovec]

Tohle, pardon, já vím, že vám do toho vstupuju, ale tohle přesně totiž je to, kdy vy to považujete za neochotu, ale on by to nebyl problém se na tohle připravit.

[Pavel Cimbál]

Já vám tu možnost dám, doplnit to, to já zase počkám.

[Adam Bejšovec]

No to je samozřejmě bezva, ale jenom jako tohle přesně jsou věci, které pro nás není problém vám dodat, ale z patra je tady prostě nevysypem, jo. Kdybyste dal vědět, že přijдете, tak můžeme mít připravený tyhle věci, které jsou dílčí, nebudeme zdržovat vás, pana náměstka od schůzky. A máte je samozřejmě hnedka k dispozici. To tak prostě je.

Proto jsem to vlastně říkal, že by nebyl vůbec nejmenší problém, kdybyste řekl „přijdu dneska“, já nevím, v kolik jste přišel, v deset, to je fuk, a domluvili bychom se a byli bychom jakoby připraveni.

[Pavel Cimbál]

Vy jste bývalý taky novinář.

[Adam Bejšovec]

No právě.

[Pavel Cimbál]

A víte, že ta práce spočívá i v tom, že občas prostě neohlásíte předem, co chcete, čistě proto, abyste získal aktuální informaci tak, jak je?

[Jan Odvárka]

Samozřejmě, ale právě mluvím o těch obecných věcech, které není problém vám dodat, ale právě to funguje tak, že řeknete, že přijдете a budete tyhle věci potřebovat nebo je potřebujete dostat.

[Pavel Cimbál]

Ty jdou doplnit. To jsou faktická čísla.

[Jan Odvárka]

Já vás požádám, pošlete to našemu panu tiskovému, teda mailem.

Za mě, jako tady s tím není za mě problém. Já obecně jsem rád, že se veřejnost nebo zástupci médií zajímají o naši činnost, i když teď chápou, že je to v tak velmi jako exponovaném případě, který teda pro mě, kdybych si to měl jako jenom zrekapitulovat, tak to vnímání je takové, že vlastně systém asi jako nereaguje na to jednání, které tady je, pro nějakou skupinu lidí velmi teda obtěžující, nebo jak to nazvat prostě, nebo nežádoucí.

[Pavel Cimbál]

Ano, ano.

[Jan Odvárka]

Rozumím. Nedokážu k tomu iako říct nic jiného. než že prostě teď

v systému jsou tyto možnosti, které jsem pojmenoval, popsal, a ještě speciálně k té vaší otázce, není to tak, že tady s těmi lidmi, kteří jsou v té, v té poloze, jak jste popsal asi konkrétní případ, bychom my nemohli nic dělat, můžeme velmi na ně působit, ale samozřejmě nemůžeme jim ze svého rozhodnutí cokoliv zakázat, jakkoliv je jako izolovat, aby jsme případně jako opravdu zařídili to, že se nebudou fyzicky čehokoliv dopouštět, to je na orgánech činných v trestním řízení.

[Pavel Cimbál]

Neboli v případě takového delikventa, který, lidově řečeno, má všechno v podstatě na háku, vy s ním moc neuděláte.

[Jan Odvárka]

No, já si myslím, že my s ním uděláme jako to, že ten člověk je nejmíň dobře jako zorientovaný v tom, co když se to nestane teď, tak se nejspíš stane za nějaký čas, protože jestli se někdo pohybuje na hraně, a spekuluje na to, že se na té hraně udrží, no tak jako zkušenost je taková, že drtivá většina se za tu hranu s prominutím překulí a prostě to potom pro ně má ten nepříznivý spád.

[Pavel Cimbál]

Ale to platí pro klasické delikventy, nikoliv ty, co mají politické zadání, což tady vypadá, že je...

[Jan Odvárka]

Tak to už vůbec, nezlobte se, tuhle tu rovinu nechci jako rozvíjet...

[Pavel Cimbál]

Reálně je tam.

[Jan Odvárka]

Já nevím, neznám, a i kdyby...

[Pavel Cimbál]

Znáte. Znáte ty politiky, víte, co se jim děje.

[Jan Odvárka]

Pro mě je to obecně tak, že je tady někdo, kdo se chová jako nepřijatelným způsobem pro někoho jiného, a je teď zásadní, jak systém dokáže reagovat na sdělení toho, kdo považuje chování jiného za nějaké porušování svých práv nebo obtěžování, cokoliv. Tak to je pro mě, a jim je úplně s prominutím jako jedno, kdo je v jaké pozici a roli.

[Pavel Cimbál]

A v případě, že z toho pan Oganessian opět, jako už vždy v minulosti, vyjde zcela beztrestně, co byste řekl veřejnosti?

[Jan Odvárka]

No, pokud z toho vyjde beztrestně v tom smyslu, že ho třeba soud až jako zprostí, nebo prostě, nebo policie zastaví stíhání, tak bych řekl, je to rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení, které je podložené určitě jaksí jakoby zákonem, kvalifikovaným rozhodnutím. Konkrétně pak, když se bavíme o soudu, nezávislém soudu, nezbyvá než to jednání respektovat.

[Pavel Cimbál]

A když tedy řeknu, máme od soudu potvrzeno, že tyto věci nejsou protiprávním jednáním, tak je všichni dělejte? Nová doba?

[Jan Odvárka]

Tak, takhle teda, to se omlouvám, že to takhle směřujete...

[Pavel Cimbál]

No, ale je to logický důsledek rozhodnutí.

[Jan Odvárka]

Nelze přece konstatovat, jako že je nová doba. Máme tady zákony, které v zásadě vykládá soud svým rozhodnutím.

[Pavel Cimbál]

No, ale pokud je vykládá takto, tak ty zákony asi platí nějakým způsobem.

[Jan Odvárka]

Jo. Podívejte se, jestli, tak, jestli tady je to tak, jako, že – zase – můžu komentovat jenom jako i z jiných případů podobného ražení, jo. Pokud prostě někdo neuspěje se svojí vlastně snahou ochránit sebe v režimu toho, řekněme, té trestní justice, tak pořád má možnost se obracet na tu civilní justici, obecně řečeno...

[Pavel Cimbál]

To je velmi zdlouhavé...

[Jan Odvárka]

A to jsou pak nějaké žaloby na ochranu osobnosti a podobně, že jo.

[Pavel Cimbál]

To vás neochrání před jednáním pachatele. To čekáte půl roku, než se vůbec něco začne dít.

[Jan Odvárka]

No jo, jenže my se právě bavíme o tom, co posuzuje ten orgán činný v trestním řízení. Jestli to jednání pachatele má opravdu ty znaky trestného činu a je potřeba takového zásahu, aby vás to ochránilo.

[Pavel Cimbál]

Tady jsme v situaci jako někde ve dvacátých letech v Německu, kde vlastně prokuratura nechávala určité skupiny řídit a terorizovat jejich politické oponenty, a koukalo se na to, a co z toho bylo, bylo jasné za deset let poté. Tady se to děje už devatenáct měsíců.

[Jan Odvárka]

No, tak podívejte. Jako vy jste mluvil vlastně o tom, že tady běží nějaké přestupkové řízení a tak dále.

[Pavel Cimbál]

Tady toho běží mnoho.

[Jan Odvárka]

Což, tak, tak nechte, nechte, nechte prosím, ty orgány jako konat...

[Pavel Cimbál]

Nechávám, už dva roky, ale neděje se vůbec nic...

[Jan Odvárka]

Ale tak teď běží, říkáte, že běží. Tak nechte je konat a udělejte si možná jako obrázek další, nebo v té řadě vašich nějakých závěrů poslední, až teda bude rozhodnuto v těch věcech, které jsou otevřeny.

[Pavel Cimbál]

Můj závěr je, a nezte se na mě, že to řeknu takhle drze a bez obalu, ale že přestupkové jednání u nás lze řetězit, a v podstatě je nepostižitelné. Kdo má na to žaludek, tak to může dělat do aleluja.

[Jan Odvárka]

Řetězit, jako zase řetězit nelze, respektive...

[Pavel Cimbál]

Lze...

[Jan Odvárka]

Jestli někdo pořád se chová nějakým způsobem, tak, pak je tam řetězeno i to přestupkové řízení.

[Pavel Cimbál]

Případ z Řeporyjí, případ pana Oganjesjana, všechno to je řetězení.

[Jan Odvárka]

Já potřebuju v jednu hodinu bejt tady někdy někde v Praze.

[Pavel Cimbál]

V pohodě.

[Jan Odvárka]

Potřeboval bych, jako něco ještě udělat, tak jestli náš hovor můžeme považovat za uzavřený.

[Pavel Cimbál]

Klidně ho můžu tady stopnout, dozvěděl jsem se něco málo, ale...

PMS. Zdroj: Facebook PMS

Závěrem...

Pokud jste dočetli až sem, vězte, že jsem už jen poděkoval a s omluvou tiskovému mluvčímu za tuto přepadovku opustil vedení instituce. Na mé dotazy, které jsem zaslal mailem, jsem po několika dnech odpovědi skutečně dostal. Probační dohled byl za rok 2024 nařízen u 14 % všech podmíněně odsouzených, co je zhruba 4 500 lidí. Přehledná grafika je k dispozici na [stránkách služby](#), ale jen do roku 2020, kdy statistikou zahýbala pandemie a lockdownová omezení.

Rozpočet instituce se ve stávajícím rozsahu a kompetencích, tedy před zavedením reforem restorativní justice, pohybuje okolo 400 [milionů korun](#), a bude pravděpodobně navýšen. Otázky, které jsem na vedení instituce kladl, však bude muset nová vláda nejen poslouchat směrem z veřejnosti, ale zejména na ně najít uspokojivou odpověď.

Čtěte a sledujte také:

[Kdo chrání Oganjesjanův gang?](#)

[Jak TO je? Petra Rédová: Fialajugend kolem Oganjesjana jsou kryti někým shora](#)

[U soudu s Oganjesjanem](#)

UKÁZAT KOMENTÁŘE (11) ▾

Líbí se vám článek?

👍 12

👎 0

NENECHTE SI UJÍT

Budte první, kdo se dozví o nových
článcích Deníku TO

Křestní jméno

Příjmení

E-mailová adresa *

PŘIPOJTE SE K NEWSLETTERU

Nespamujeme! Další informace naleznete v
našich zásadách ochrany osobních údajů.

Sdílet

Pavel Cimbál

Redaktor

Reklama

Související

**Bývalý děkan Kubala k reformě
školství: Posílení pravomocí rektorů není
řešením, druhý díl**

**Bývalý děkan Kubala k reformě
školství: Posílení pravomocí rektorů není
řešením, první díl**

**Petr Robejšek: Kapitalistická myšlenka
je zdiskreditována stejně, jako se to
o třicet let dříve stalo socialistické vizi**

**Jan Mráz o kauze Martiny: Takovou
diplomku bych k obhajobě pustil**

**Petr Pelz: Chcete mír v Evropě? Pořídte
si pořádnou smlouvu s Ruskem**

**Alexandr Vondra: Progresivisté si
nárokují monopol na pravdu, Green Deal
má potenciál rozložit EU**

O NÁS

Co je TO?

TO je tištěný společensko-politický
měsíčník TO

TO je internetový www.denik.to

TO je YouTube kanál Deník TO –
YouTube

TO jsou osobnosti a jejich názory,
komentáře, rozhovory, analýzy a glosy.

TO jsou texty, autorské videopořady,
satirické videoklipy, karikatury a
bublináže.

TO je nekorektní humor, satira
a nadsázka.

Proč TO vzniklo?

TO je autentická svobodná platforma
kritických autorů, kteří chtějí žít v
normálním nezregulovaném světě.

TO brání normální pohled na svět tím,
že publikuje kritické názory a
souvislosti.

TO chce bavit sebe i ostatní.

REDAKCE

Kontakt & Redakce

Autoři

Etický kodex TO

Aktuální číslo

Předplatné

Podpořte nás

Pro inzerenty

Prodejní místa TO

Ankety

UŽIVATEL

Přihlášení / Registrace / Účet

Objednávky

Mé členství

Adresy

Detaily účtu

Aktuální číslo v PDF

Newsletter

HOROSKOP

Střelec – prosinec

Štír – listopad

Váhy – říjen

Panna – září

Lev – srpen

Rak – červenec

[E-SHOP](#)[ZÁSADY OCHRANY OSOBNÍCH ÚDAJŮ](#)[PRAVIDLA SOUTĚŽE](#)

2025 © LRC media s.r.o., 349 52 Cebiv 1, Stránky vytvořila a spravuje PProduction